

на ринку технологією з'являється прогресивніша технологія, яка надає споживачу нові вигоди та переваги. У зв'язку з цим продукти високих технологій, а також їх ринки зазнають сильного впливу часового чинника і найчастіше характеризуються короткими життєвими циклами. Різке скорочення терміну реалізації та промислового освоєння наукових відкриттів ілюструють такі дані: середній період освоєння нововведень з 1885 по 1919 р. становив 37 років, з 1920 по 1944 р. – 24 роки, з 1945 по 1964 р. – 14 років, а в 90-х роках для найперспективніших відкриттів (електроніка, атомна енергетика тощо) – 3–4 роки [2, 3].

Отже, розвиток сучасного суспільства вимагає нового ставлення до кваліфікаційних вимог до працівників компаній та підприємств. Глобалізаційні та інтеграційні процеси спонукають сучасні підприємницькі структури звертати увагу на набуття нових *soft skills* для працівників. Саме тому проблематика підвищення ефективності суспільної праці стає все більш актуальною в умовах інтенсифікації суспільного відтворення та сприяє формуванню деяких передумов на нову інноваційну модель сталого економічного розвитку, яка на перше місце виводить питання ефективності участі людини в виробничому процесі.

Література:

1. Вплив та наслідки світової глобалізації для економіки України. URL: http://www.rusnauka.com/11_NPE_2012/Economics/15_107590.doc.htm (дата звернення: 05.10.2021).
4. Котлер Ф., Тріас де Біс Ф. Латеральний маркетинг: технологія пошуку революційних ідей / пер. з англ. М. : Альпіна Паблішера, 2010. 206 с.
5. Transforming Our World: the 2030 Agenda for Sustainable Development. New York: United Nations, 2015. 35 p. URL: http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E (accessed 10.06.2018).

ТРАНСФОРМАЦІЯ ГЛОБАЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО ПРОСТОРУ

*Птащенко О. В., д.е.н., професор,
Розумний О. М.*

Харківський національний економічний університет ім. Семена Кузнеця

Глобальна трансформація економічних процесів, що стрімко розгортається в сучасному суспільстві, означає складний комплекс трансграничних взаємодій між фізичними особами, підприємствами, інститутами і ринками, що проявляються в розширенні потоків товарів, технологій і фінансових засобів, зростанні й посиленні впливу міжнародних інститутів громадянського суспільства, глобальній діяльності транснаціональних корпорацій, значному розширенні трансграничних комунікаційних та інформаційних обмінів. Економічна глобалізація зумовлює

фундаментальну зміну світового економічного порядку, демонструє виникнення нової глобальної економічної культури, економічної свідомості нового типу та нового типу міжнародних відносин. За таких обставин особливої актуальності набувають дослідження глобалізаційних процесів та визначення їх закономірностей.

Глобалізація - явище, яке характеризується зростаючим впливом різних міжнародних факторів на соціальні реалії окремих країн. Найважливішим аспектом впливу глобалізації на економіку є те, що, створені міжнародні корпорації, що діють у різних частинах світу, активно використовують нові історичні умови та швидку конвергенцію на світових ринках. Глобалізація покращує ставлення та самобутність людей і всієї цивілізації. Крім позитивних рис, існує багато факторів та проблем, які викликають занепокоєння. На думку деяких вчених, роль транснаціональних організацій найближчим часом буде настільки великою, що може підірвати існування окремих країн. [1-2].

У міру розвитку глобалізації масштаби зовнішньоекономічних зв'язків швидко зростають, кількість прямих учасників збільшується, а форми цих відносин оновлюються та стають складними. В умовах зростаючої конкуренції в умовах ринкової економіки існують загальні проблеми, які потрібно ефективно вирішувати, і конфлікти, які можна вирішити лише на регіональному та багатосторонньому рівнях. Спільними зусиллями міжнародних організацій та форумів у рамках економічної дипломатії можна укладати угоди між урядами в інтересах усіх членів або ключових членів міжнародного співтовариства, багато країн використовують міжнародні механізми та процедури та мінімізують їх вплив, що виникає у зв'язку з діяльністю ТНК по монополізації переваг глобалізації [2-3].

Тому поширення сучасних інформаційних технологій стало важливим фактором розвитку міжнародної спільноти. Комунікаційний простір - це не предмет прямого спілкування, а скоріше загальна інформація про процес його обміну, а також про засоби спілкування, принципи, етичні норми взаємин, а також особливе соціально-психологічне середовище, звички тощо.

Важливою особливістю тенденцій розвитку глобального простору є вирішальне значення розвинених країн, створених багатьма ТНК і передовими міжнародними економічними організаціями, що впливає на формування загального середовища для міжнародного обміну в радикально різних секторах економіки від низькотехнологічних галузей до високотехнологічних для виробництва продуктів і обладнання для конкурентоспроможної економіки, щоб отримати вигоду з глобального процесу перерозподілу. Крім того, це явище має тенденцію до збільшення за рахунок економічної диверсифікації національних економік в умовах глобалізації.

Розширення та інтенсифікація міжнародного поділу праці, активізація спеціалізації та кооперації виробництва та досліджень, активізація міжнародних обмінів, включаючи результати НДДКР, перебувають на сучасному етапі розвитку світової економіки. Крім того, зі зростанням економічного значення науки та її прямої виробничої сили процес інтернаціоналізації науки і техніки набирає обертів.

Таким чином, модель нового світового порядку - це світ цивілізаційних ієрархій, де західні країни визначають себе як інтелектуальне ядро людства, з рівнем споживання, підтримки та зростання за рахунок зменшення споживання інших країн.

Література:

1. Вітер І. Модернізаційні перетворення транзитивних економік: європейський вимір. *Дослідження міжнародної економіки: зб. наук. пр. К.: ІСЕМВ НАН України.* 2011. № 2. (67). С. 54–75.

2. Вплив та наслідки світової глобалізації для економіки України. URL: http://www.rusnauka.com/11_NPE_2012/Economics/15_107590.doc.htm (дата звернення: 05.10.2021).

6. Птащенко О. В. Transformation of the global economic space in the present. *Вісник Східноукраїнського національного університету ім. В. Даля: науковий журнал.* Северодонецьк: СУНУ. 2018. Випуск 4 (245). С. 14–18.

ПОТЕНЦІАЛ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ УКРАЇНИ

*Птащенко О. В., д.е.н., професор,
Щетинін Я.В.*

Харківський національний економічний університет ім. Семена Кузнеця

За експертними оцінками, у сфері інформаційних технологій в середині-кінці другого десятиріччя ХХІ ст. ідентифікуються наступні загальносвітові тенденції, які формуються науковими, технічними, виробничими, ринковими, організаційними, регуляторними та іншими факторами [1]:

- перманентне зростання потужності пристроїв та швидкостей обміну даними (обумовлюватиме необхідність своєчасного оновлення техніки та засобів зв'язку задля підтримки інформаційної забезпеченості та конкурентоспроможності);

- збільшення обсягу використання хмарних технологій в бізнесі (в малому бізнесі набула поширення продукція Microsoft Azure, Amazon web services, Google Cloud Platform, а в середньому - великі індивідуальні та гібридні хмари);

- зростання мобільності бізнесу (компанії все менш залежать від локацій і за рахунок інтеграції технічних засобів отримують можливість віддаленого управління внутрішніми і зовнішніми процесами);

- поширення технології великих даних (на основі використання BigData з'являється можливість покупки готових результатів аналізу поведінки і поведінки споживачів BigData-as-a-Service);

- зростання обсягу «Інтернет речей» (згідно прогнозів Міжнародного союзу електрозв'язку у 2020 р. чисельність осіб з'єднаних мережею пристроїв буде більше у 6 разів кількості Інтернет-користувачів (25 млрд. пристроїв проти 4,5 млрд. «підключених» людей);

- формування інфраструктури «інтернет-речей» (за рахунок збільшення підключення до інтернету технічних пристроїв потрібно стандартизація та